

EERSTE HEILIGE COMMUNIE

Het leven is niet vanzelfsprekend...

Een van de eerste dingen, die je je zoon of dochter in het leven leert is om 'Dankjewel' te zeggen. We drukken daarmee onze dankbaarheid uit voor een klein gebaar of een cadeautje. We leren onze kinderen daarmee iets heel belangrijks, namelijk, dat niet alles in het leven vanzelfsprekend is. Als je er diep over nadenkt, kun je zelfs tot de conclusie komen, dat feitelijk alles in het leven een geschenk is. Gelovige mensen zeggen: 'Een geschenk van God'. Franciscus van Assisië, de naamgever van de Franciscusparochie, wist dat als geen ander. Dat de zon elke dag opkomt, dat het op zijn tijd regent, dat de aarde ons draagt en voedt, dat de vogels fluiten, dat de bakker ons brood bakt en vreemdelingen ons de weg willen wijzen, dat we ademen en leven, dat alles en zoveel meer hebben we niet in eigen hand. Franciscus geloofde, dat ons dat alles uit goedheid gegeven is en daar dankte hij God elke dag voor. Voor hem was God de bron van alles, wat is. In onze katholieke traditie is dat gevoel van dankbaarheid diep verankerd. We spreken dat gevoel naar God toe uit in de eucharistieviering. Eucharistie is een Grieks woord en betekent 'dankzeggen'.

Samen eucharistie vieren...

In de Rooms-katholieke kerk wordt het sacrament van de eucharistie door veel mensen ervaren als bron en hoogtepunt van hun geloven. We vieren eucharistie, omdat Jezus ons daartoe heeft aangespoord. Toen hij vlak voor zijn sterven brood en wijn met zijn leerlingen deelde, zei hij daarbij: 'Blijf dit doen om mij te gedenken'. En zo is een nieuwe traditie geboren. Als katholieken delen we elke zondag brood en wijn met elkaar. We geloven dat in ons samen delen Jezus Christus in ons midden is. Enerzijds vieren we, dat we in de persoon van Jezus Christus met elkaar verbonden zijn, anderzijds maakt het 'samen vieren' ons ook steeds meer tot gemeenschap van Christus. Dat is in ieder geval onze hoop. Samen eucharistie vieren is niet vrijblijvend. Het spoort ons aan net als Jezus onszelf weg te schenken voor anderen. In de eucharistieviering bieden wij onszelf aan om instrument te worden van Gods liefdevolle nabijheid aan medemensen. Wat we op zondag in de eucharistie vieren, willen we door de week in het dagelijks leven waar maken: dat alle mensen, wie zij ook zijn en waar zij ook vandaan komen, samen aan één tafel kunnen zitten en in vrede samen kunnen leven.

Eerste Heilige Communie

Begin twintigste eeuw heeft paus Pius de tiende katholieken willen stimuleren om actief aan de eucharistieviering mee te doen. Hij heeft toen de kindercommunie ingevoerd. Kinderen van groep 4 konden na een voorbereiding mee aan tafel. Voor kinderen (en ouders) is dit vaak een mooi moment, dat diep kan raken. Kinderen hebben het gevoel, dat ze er van dan af echt bij horen. Na de doop is dit de tweede stap om bij de Rooms-katholieke kerk te gaan horen. De derde en laatste stap volgt bij het heilig Vormsel. Kinderen leggen we uit, dat ze door de communie bij de club van Jezus gaan horen. Jezus, een menslievende mens, die ons heeft laten zien, wie God eigenlijk is en hoe wij op een goede manier samen kunnen leven.

Project 'Over de drempel. Leven in het spoor van Jezus'

In oktober worden kinderen van groep 4 en hoger deels via school en deels via onze eigen media benaderd om aan het project 'Over de drempel' mee te doen. Dit project geldt als voorbereiding op het ontvangen van de Eerste heilige Communie. Ouders dragen dit project en worden daarbij geholpen door de parochiecatecheet. 'Over de drempel' is een project waarbij we de kinderen vertrouwd willen maken met de weg van Jezus. Daarvoor moet je wel over de drempel stappen. Over de drempel van de traditie

om je daarin te willen verdiepen en te ontdekken; zien wat er aan waardevols en wijsheid in te vinden is. Over de drempel van de kerk om je te verbinden met een gemeenschap van gelovigen, die samen willen leven in dat spoor van Jezus, elkaars vreugde en verdriet willen delen, elkaar willen steunen en stimuleren.

Jezus droomde van het land van God. Dat land van God is nabij, waar mensen zich aan elkaar geven als brood en wijn. Jezus heeft ons dat voorgedaan. In de eucharistieviering ontvangen wij Hem als bron van inspiratie voor ons leven. Wat wij vieren in de eucharistie nemen we mee naar het leven van alle dag. Dat verbindt, breekt in, maakt open en geeft hoop en energie. Daar willen wij de kinderen mee bekend maken in dit project. Maar ook als ouder zal je er iets aan opdoen. We dragen kennis over, maar hopen ook het hart te raken.

We staan in het project stil bij belangrijke momenten in onze traditie. We volgen het spoor van het kerkelijk jaar en zullen beginnen met een ouder-kind-bijeenkomst rond de Advent. De communicanten worden uitgenodigd voor een actieve rol in de kerstviering. Er is een bijeenkomst rond de 40-dagentijd en een viering met Pasen. Op Aswoensdag maken we in de viering een begin met een inzamelingsactie voor een goed doel. Er is een kerkbezoeking en een maaltijd. Het project loopt van november tot juni.

Gebod voor thuis aan tafel

We houden elkaars handen vast en bidden:
God, wij danken U voor wat hier op tafel staat.
U hebt het doen groeien.
Handen van mensen hebben eraan gewerkt.
Mogen wij tevreden zijn met wat U ons geeft.
Zegen papa, mama, broertjes en zusjes.... Amen.

Financieel

Voor het meedoen aan het project 'Over de drempel' wordt een eigen bijdrage van € 35,- gevraagd. Dit bedrag wordt op de Startavond voor ouders door de stuurgroep 'Voorbereiding Eerste heilige Communie' geïnd of eerder door betaling per bank.

Meer informatie en opgave

Kinderen van groep 4 en hoger kunnen voor het lopende schooljaar via het opgaveformulier op onze website worden aangemeld. Ook niet-katholieke kinderen kunnen aan het project meedoen. Elk jaar wordt een uiterste datum van opgave bekend gemaakt. Tijdige opgave is noodzakelijk om de organisatie soepel te laten verlopen.